

Legény Jácint HAJLÉKTALAN ZSOLTÁR

sovány maradtam szere-
tetre és kenyérre éhesen
csavargok a pályaudvar
mögött november óta előt-
tem a virágzó cseresznye-
kertek s a felhők hatalmas
fogak ég illetve föld áll-
kapcsában mind eltűnnek
barátaim ahogy húscsapatok
a tigris pofájánál csak ész-
revétlenebbül persze vörös-
lő nyelvét fonja rám az al-
konyat ha lerázom is ma-
gamról kerítésekhez csap-
dos e másik őselem a szél
s érzem sugárzó melegét a
házaknak melyekben csók-
ra gerjeszti egymást a nő
és a férfi közük fekszen-
nek árvaságom éhségem
csillapítsák ne nyeljen el
a horizont mögött szikrá-
zó hatalmas gyomor az úr